

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιζ΄ 12-19)
21 Ιανουαρίου 2024**

Άμεσως μετά τίς γιορτές τοῦ Αγίου δωδεκαημέρου, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸ προσκλητήριο γιὰ τὴν μετάνοια τῆς παρελθούσης Κυριακῆς συμπληρώνεται σήμερα ἀπ' τὸ μάθημα τῆς εὐχαριστίας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης. Άκούσαμε σήμερα στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὸ γνωστὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν.

Τὸ θαῦμα αὐτὸ διαψεύδει τὸ γνωστὸ ἀξίωμα «πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ύγεια». Καὶ βεβαίως ἡ ύγεια εἶναι πολὺ σημαντικὸ ἀγαθό. Άλλὰ δὲν εἶναι τὸ πρῶτο καὶ τὸ μοναδικό. Καὶ στοὺς δέκα λεπροὺς ὁ Χριστὸς χάρισε τὴν σωματική τους ύγεια. Οἱ ἐννέα ὄμως ἀπ' τοὺς δέκα ἔξακολούθησαν νὰ εἶναι ἀρρωστοὶ ἀπὸ μία χειρότερη λέπρα. Μὲ τὴν θεραπεία ἀπ' τὴν σωματικὴ λέπρα ἐπέστρεψαν στὶς οἰκογένειές τους, δηλαδὴ ὁ καθένας στὸ σπίτι του καὶ στὴν ἐργασία του. Μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμὴ δὲν ἐπιτρεπόταν ἡ ἐλεύθερη ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ζοῦσαν σὲ ἀπομόνωση ἐπειδὴ ἡ ἀρρώστια ἦταν μεταδοτική, ἀλλὰ μέχρι τὴν στιγμὴ τῆς θεραπείας μεταξύ τους ἤσαν ἐνωμένοι. Καὶ οἱ δέκα βρέθηκαν στὸ ἴδιο σημεῖο μεταξὺ Σαμαρείας καὶ Ἰουδαίας, ἀπ' τὸ ὅποιο διερχόταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Ἰησοὺς Χριστός. Καὶ οἱ δέκα ἀπηύθυναν μὲ ἔνα στόμα τὴν θερμὴ ἰκεσία πρὸς Αὔτὸν γιὰ τὴν θεραπεία τους. Άμεσως μετὰ τὴν θεραπεία ὄμως διασκορπίσθηκαν καὶ ὁ καθένας ἐπέστρεψε στὸ σπίτι του, στὴν οἰκογένειά του καὶ στὴν ἐργασία του. Δυστυχῶς, ἐμεῖς οἱ ἀνθρωποί περιμένουμε καὶ ἀπαιτοῦμε ἀπ' τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς βοηθοῦν καὶ νὰ μᾶς συμπαραστέκονται στὰ προβλήματα καὶ στὶς δυσκολίες μας. Δὲν θέλουμε νὰ μένουμε μόνοι στὰ δυσάρεστα τῆς ζωῆς. Μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴν παρηγοριὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὅπωσδήποτε τὸ βάρος τῶν θλίψεων γίνεται ἐλαφρύτερο. Ὄταν ὄμως εἴμαστε ύγιεῖς, δυνατοί, χωρὶς στενοχώριες, τότε θέλουμε νὰ ἀπολαύσουμε μόνοι μας τὴν εύτυχία μας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔπειπε καὶ οἱ δέκα (πρώην) λεπροὶ νὰ εἶναι εὐαίσθητοποιημένοι. Σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς δὲν ἐπιτρεπόταν ἡ ἐλεύθερη ἐπικοινωνία τῶν λεπρῶν μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἐπειδὴ ἡ ἀρρώστια ἦταν μεταδοτική. Ἡ ἀπομόνωση ἐπιβαλλόταν σὲ αὐτοὺς μέχρι τὴν ἐποχή μας, καθὼς τὸ ἀντίστοιχο φάρμακο ἐφευρέθηκε πρὶν ἀπὸ λίγες δεκαετίες. Στὸ ἀρχαῖο Ἰσραὴλ ὄμως ἡ παραπάνω ἀπαγόρευση ἦταν γραμμένη καὶ στὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ λέπρα θεωροῦνταν «ἱερὴ ἀρρώστια», δηλαδὴ τύπος τῆς ἀμαρτίας. Ὄπως ἡ λέπρα κατατρώγει σιγὰ - σιγὰ καὶ στὸ τέλος ἐξαφανίζει πλήρως τὸ σῶμα τοῦ

άρρωστου, ώστε ό θάνατος νὰ είναι άναπόφευκτος, κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ἡ ἀμαρτία διαλύει πλήρως τὸν ἄνθρωπο. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ περίπτωση θεραπείας ἀπ' τὴν λέπρα, ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος προέβλεπε ὅτι οἱ ἱερεῖς θὰ ἔδιναν τὸ πιστοποιητικὸ τῆς ἐλεύθερης ἐπικοινωνίας σὲ ὅσους εἶχαν θεραπευθεῖ. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀναφέρονται τρεῖς περιπτώσεις ἄνθρωπων, οἵ ὁποῖοι προσεβλήθησαν ἀπ' τὴν λέπρα: α) ἡ Μαριάμ, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως, ἐπειδὴ θέλησε νὰ ἀναλάβει τὴν θέση τοῦ ἀδελφοῦ τῆς στὴν ἡγεσία τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, β) ὁ βασιλιὰς Ὁζίας, ἐπειδὴ θέλησε νὰ ἀσκήσει καὶ ἀρχιερατικὰ καθήκοντα στὸν Ναὸ τοῦ Σολομῶντα καὶ ἀγνόησε τὶς σχετικὲς προειδοποιήσεις καὶ γ) ὁ Γιεζί, ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ σφετερισθεῖ τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔστειλε ὁ Νεεμὰν ὁ Σύρος πρὸς τὸν Ναὸ ὡς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν θεραπεία του ἀπ' τὴν λέπρα στὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ. Καὶ στὶς τρεῖς αὐτὲς περιπτώσεις ἡ λέπρα ἀπετέλεσε τὴν παιδαγωγικὴ τιμωρία ἀπ' τὸν Θεό, ἐπειδὴ εἶχαν προηγηθεῖ ἀμαρτήματα, τὰ ὁποῖα στρέφονταν ἐναντίον τῆς συνοχῆς καὶ τῆς ἑνότητας τοὺ λαοῦ τοῦ Θεοῦ: ἡ φιλαρχία, ἡ ἀντιποίηση τῆς ἱερατικῆς ἔξουσίας καὶ ἡ πλεονεξία.

Οἱ δέκα λεπροὶ κραύγασαν μὲ ἔνα στόμα πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ ζήτησαν τὴν θεραπεία ἀπ' τὴν ἀρρώστια. Στὴν συνέχεια ὑπάκουουσαν χωρὶς ἀντιρρήσεις στὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος τοὺς διέταξε νὰ προσέλθουν στοὺς ἱερεῖς. Ὄλα αὐτὰ δείχνουν ὅτι εἶχαν τὴν ἀπαραίτητη πίστη, χωρὶς τὴν ὁποία κανένα θαῦμα δὲν εἴναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθεῖ. Γιὰ νὰ θεραπευθοῦν ὅμως πλήρως, χρειαζόταν καὶ κάτι παραπάνω, τὸ ὁποῖο ὅμως οἱ ἐννέα στοὺς δέκα δὲν εἶχαν συνειδητοποιήσει. Οἱ ἄνθρωποι θέλου-με νὰ ἀπολαμβάνουμε στὴν ζωή μας τὶς δωρεὲς τοῦ Θεοῦ. Νομίζουμε ὅτι εἴναι δικαίωμά μας, ἀλλὰ λησμονοῦμε νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Δωρεοδότη καὶ στὴν συνέχεια δὲν ἐνδιαφερόμαστε νὰ μοιρασθοῦμε μὲ τοὺς ἀδελφοὺς ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγαθά, τὰ προσφερόμενα ἀπ' τὸν Θεὸ σὲ μᾶς.

"Ἔχουμε ἀκούσει πάνω σὲ αὐτὸ τὸ θαῦμα πολλὰ κηρύγματα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς ὅτι ἡ ἀχαριστία εἴναι πολὺ ἄσχημο πρᾶγμα καὶ ὅτι οἱ ἐννέα ἀπ' τοὺς δέκα (πρώην) λεπροὶ ἐπρεπε νὰ δείξουν τὴν στοιχειώδη εὐγένεια. Τὸ ζητούμενο ὅμως δὲν εἴναι νὰ ἀποκτήσουμε «καλοὺς τρόπους συμπεριφορᾶς», ἀλλὰ κάτι πολὺ βαθύτερο: Νὰ καταλάβουμε ὅτι εἴμαστε ἄρρωστοι ἀπὸ τὴν ἐγωπάθεια, μιὰ ἀρρώστια πολὺ χειρότερη ἀπ' τὴν λέπρα. Καὶ ἡ θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία ἥλθαμε καὶ σήμερα, ὄνομάζεται κυρίως θεία Εὐχαριστία. Ἀν δὲν ἐρχόμαστε, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Θεό. Ἀν ἐρχόμαστε καὶ δὲν προσέχουμε τὰ λόγια τῆς εὐχαριστίας στὴν εὐχή τῆς «Ἀναφορᾶς», ἃς παραδεχθοῦμε ὅτι μᾶς ἐνδιαφέρει μόνο ἔνα βαρετὸ τυπικὸ καθῆκον νὰ ἐκτελέσουμε. Ἅς σκεψθοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει καμιὰ ἀνάγκη ἀπὸ μᾶς. Ἅς καταλάβουμε ὅτι εἴμαστε ἄρρωστοι καὶ εἴθε νὰ θεραπευθοῦμε. Ἀμήν!

[dkpdf-button]